

Turnaj pod Kunětickou horou 2009

[Foto](#)

Datum	11. - 13. září 2009	
Pořádal	Dvůr Hradecké královny Alžběty Richenzy	Jaroměř
Zúčastnili se	Kalif Jiřík Honza V. Verča Flame Lenka Anička	Bojující Bojující Vařící Bojující Bojující Vystupující Vystupující
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Tak na tuhle akci jsme se všichni opravdu velice těšili a nedokázaly nás odradit ani tři poslední noci před turnajem, které jsme skoro celé probděli, abychom dodělali vše, co jsme na turnaj ještě potřebovali. Kupříkladu já dodělával přílbu a batvat. Bohužel kroužkové rukavice jsem opět nestihl. Naštěstí Obi-Wan, který nejel, byl ochoten mi svoje zapůjčit.

Pátek 11. září 2009

A tak jsme v pátek všichni vyrazili. Jako páni jsme tam jeli pouze já s Jiříkem. Honza se rozhodl, že pojedou jako kuchař a že nás tedy všechny nakrmí. Ze zbrojných a z dalšího lidu pak jeli Vítězslav, Lenka Flame, Anička.

Přestože jsme se chtěli letos vyvarovat stavění stanů za tmy, kupodivu se nám to opět nepovedlo a dorazili jsme, jak slunko zapadalo. Postavili jsme nejprve můj stan, kde měl být ubytován prostý lid a potom se stavěl Honzův, kde jsme se ubytovali Já s Jiříkem. No vlastně já jsem moc nestavěl, přestože jsem k tomu vůli měl. Odmítl jsem se po příjezdu hned převléct s tím, že nejprve postavíme stany a to bych jako pán, myslím v kostýmu, samozřejmě moct dělat nemohl. I tak, jsem byl po zatlučení druhého kolíku Špernakem odvelen, řka že práce není pro Gansburka. Nic mi nepomohlo to, že jsem ještě v civilu a že nikdo z mých neumí můj stan postavit. Špernak mi řekl, že si při stavbě určitě poradí a uvedl mne do svého stanu, kde mi nalil sklenku koňaku. Alespoň myslím, že to byl koňak. Popili jsme a já musel Špernakovi odpřísáhnout, že na práci celý víkend nesáhnu. Pak mne propustil ze svého stanu a já se šel ubytovat do svého, tedy přesněji řečeno do Honzova stanu, a pak konečně převléci do kostýmu a jít se přivítat a pobavit s přáteli.

Sobota 12. září 2009

V sobotu ráno jsme vstali, něco málo pojedli a šli se převléci do zbroje, protože se blížilo slavnostní zahájení turnaje. Nejprve jsme se seřadili my, turnajníci, se svými družinami a pak přišla královna s doprovodem dam. Poté přišlo na řadu představování se a musím uznat, Špernak se nenechal zahanbit. Předstoupili jsme všichni před královnu a pán ze Špernaku se slovy "Má vrozená skromnost mi neumožňuje se představit sám, takže to za mne udělají moji družiníci" nám dal pokyn ke zpěvu. Totiž, Janek naň složil oslavnou ódu, kterou jsme my všichni jeho družiníci před královnou zazpívali, na místo obyčejného pozdravu. Slova si přesně nepamatuji, ale bylo to na melodii "Hoja hoj!" z filmu "Noc na Karlštejně" a zpívalo se tam cosi o tom, že pán ze Špernaku je hrozně udatný, spravedlivý a cosi, cosi. Když jsme zpívali, že nás náš pán platí ve zlatě, z družiny pána z Quebriacu se nesly naším směrem nějaké posměšky... Nevím, co měli za problém.

Pak se volili heroldi, a jelikož jedním z nich byl zvolen i Špernak, přišli jsme tak o svého velitele. Naštěstí jej po zbytek dne dobře zastal jeho kapitán Vladimirov Hatalmas. Pak byly ještě nějaké oficiality a shromáždění mohlo být rozpuštěno, abychom se po menší pauze mohli opět sejít, teď už konečně k jednotlivým disciplínám. Já si zabojoval v turnaji lehkooděnců a pak v bitvě v korouhvi a v bitvě šiků. Užil jsem si to ažaž.

Navečer, zhruba při západu slunce pak bylo rozdávání odměn jednotlivým turnajníkům. Janek ze Špernakovy družiny si získal svým "bojem" obdiv dam, které mu daly každá po jablíčku. Navečer jej pak ještě odměnil Špernak. Věnoval mu deku, říká že skučení se nevyplácí!

Pak jsme se převlékli z bojového do společenského a šli jsme ke slavnostní hostině. Dali jsme si ten večer pěkně do nosu.

Neděle 13. září 2009

Ráno jsme vstali, sbalili se, rozloučili se s kamarády a vyrazili zpět do Brna. Tedy s tím vstáváním a balením, bylo to trochu jinak. Moji věrní družiníci vstali o něco dříve, já trochu vyspával, abych byl odpočatý na cestu. Již jsem se pomalu chystal vstávat, ale v tu chvíli dva z mých napochodovali do stanu, omluvili se, že mne ruší, ale prý ať si toho nevšímám, chytli mou postel i se mnou a vypochovali se mnou ven. Tam jsem uviděl, že velký stan je již sbalený, lidi taky a že se víceméně čeká pouze na mne. Tak jsem se chtěl vyhrabat z postele, že si půjdu zabalit, ale kdosi mi vtlačil do ruky kávičko a cigárko, abych byl v klidu, že od toho má pán přeci své lidi, aby se namáhali za něj. A tak mi balili stan a věci, a zatímco já si popíjel svou ranní kávičku, šel kolem Špernak. Zastavil se v půli kroku, zbystřil a s nataženou rukou se vydal ke mně. Vzal mne za ruku se slovy "Žák překonal svého mistra" a potřásl mi pravicí. Pak už jsme opravdu byli sbalení, takže nebylo nač čekat, než se rozloučit a vyrazit zpět, směr Brno.